మూడు తరాల పగ

వసుంధర

"ఎందుకు బామ్మా పిలిచావు?" అన్నాడు రామదాసు.

ఆ గదిలో రామదాసు బామ్మతోపాటు తల్లికూడా ఉంది.

"రేపు నీ పుట్టిన రోజు. గుర్తుందా?" అంది దాసు బామ్మ.

"గుర్తు లేదనుకో కానీ ఏటా వచ్చేదే కదా దీంట్లో విశేషమేముంది?"

బామ్మ అదోలా నవ్వి "నీ భార్య కడుపున ఓ కాయ కాస్తే చూడాలని తపించిపోతున్నాం. పాతికేళ్ళు రాకుండా నువ్వు తండ్రివి కాగలవని ఆశించాం. సరిగ్గా రేపు నీకు పాతికేళ్ళు నిండుతున్నాయి" అంది ఆ

తర్వాత బాధతో కాబోలు ఆమె కంఠం పెగలలేదు.

దాసు తనలో తను నవ్వుకున్నాడు. అతనకి ఇరవై రెండో ఏట పెళ్ళయింది. అతని భార్య రామలక్ష్మీనరుసు చాలా అందంగా వుంటుంది. పెళ్ళయిన నాలుగేళ్ళవరకూ పిల్లల్ని కనరాదని భార్యాభర్తలిద్దరూ నిశ్చయించుకున్నారు. రోజులు క్షణాల్లా గడిచిపోతున్నాయి వాళ్ళకు.

ఒక విధంగా దాసు అదృష్టవంతుడని చెప్పాలి. పదెకరాల మాగాణీ, రెండిళ్ళూ, బ్యాంకులో పాతికవేల రొక్కం ఇవన్నీగాక నెలకో అయిదొందలొచ్చే ఉద్యోగం. అందమైన భార్య. కంటికి రెప్పలా చూసుకునే అమ్మా, బామ్మ. అతనికి తండ్రి లేడు. చిన్నతనంలోనే గతించాడు.

“ఇంకొక ఏడాది ఆగు బామ్మ ఒక్క కాయేం కర్మ...” అంటూ నవ్వాడు దాసు.

“ఏడాదేం ఎంత కాలమైనా ఆగుతాను. కానీ మీ తాతగారు, మీ నాన్నకూడ సరిగ్గా పాతికేళ్ళు నిండిన రోజునే పోయారు...” అంది బామ్మ. ఆవిడ కాస్త నిగ్రహంగానే మాట్లాడ గలిగిందేమో కానీ దాసు తల్లి దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక పోయింది.

“అమ్మా” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా తల్లి ఏడ్పు విని “ఏమిటి మీరనేది? నేను కూడా రేపు చచ్చిపోతానని మీ అభిప్రాయమా?”

“అభిప్రాయం కాదురా భయం!” అంది బామ్మ.

“పెద్దదానివి. ఇలా అపశకునం మాటలు మాట్లాడ వచ్చా?” అన్నాడు దాసు బాధగా. కానీ ఏదో కారణం లేకుండా బామ్మ ఇలా మాట్లాడదని అతనికి అనిపించింది.

బామ్మకిప్పుడు అరవై ఏళ్ళు. తన పదిహేనో ఏట కాబోలు ఆవిడ దాసు తండ్రిని కన్నది.

"అపశకునం మాటలు మాట్లాడాలని నాకూ ఉండదు. కానీ నా కళ్ళముందే రెండు ఘోరాలు జరిగిపోయేక ఇప్పుడెంత బాధ పడుతున్నానో చెప్పలేను..." అంది బామ్మ.

"అసలు నీ మనసులో ఉద్దేశ్యమేమిటో చెప్పు" అన్నాడు దాసు చిరాగ్గా.

"మన వంశంమీద ఒకడు పగబట్టాడు. ఈ యింటి వారసుణ్ణి పాతికేళ్ళు నిండినరోజున చంపేసి పగ తీర్చుకుంటున్నాడు. ఇది ఇప్పటికి రెండు సార్లు జరిగింది. మూడోసారి కూడా జరుగుతూందనీ ఈ వంశమున్నంత కాలం ఇలా జరుగుతూనే వుంటుందనీ వాడు వ్రాయనే వ్రాశాడు."

దాసు నవ్వి "తాతనూ, నాన్ననూ కూడా వాడే చంపేడంటున్నావు. వాడింకా బ్రతికే వున్నాడంటావా? బ్రతికున్నా ఈ పాటికి బాగా ముసలాడైపోయుంటాడు. వాడేంచేయగలడు నన్ను?" అన్నాడు. ఆ కథ గురించిన వివరాలు కూడా అడగలేదు దాసు. అతనసలు దాన్ని సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు.

బామ్మ ఈ సారి దాసువంక కోపంగా చూసి "వాడు బ్రతికివుంటే ఏ బాధ లేకపోయేది? ఏ పోలీసులో పట్టుకునివుందేవారు. మా తాతగార్ని చంపడానికి ముందే చచ్చిపోయాడు వాడు" అన్నాడు.

"అయితే..." అన్నాడు దాసు ఆశ్చర్యంగా.

"ఈ హత్యలు చేస్తున్నది వాడి దయ్యం!" అంది బామ్మ.

దాసు ఉలిక్కి పడి—"ఏమన్నావ్?" అన్నాడు.

"జరిగిన కథ వినకూడదూ..." అంది బామ్మ.

ఆ ఇంట్లో అందరికీ డైరీలు రాసే అలవాటుంది. ఇంట్లో కొన్ని ఉత్తరాలున్నాయి. బామ్మ చాలా వివరాలు చెప్పింది. వీటన్నిటినీ శోధించి దాసు అర్థంచేసుకున్న కథలివి.

2

రామదాసు తాతగారి కథ:

రామదాసు తాత పేరు జగ్గరాజు. ఆయన ఎత్తైన మనిషి ఆయనవి ఒత్తైన మీసాలు. మగవాడనే మాటకాయనకు కొన్ని నిర్వచనాలున్నాయి. తలిదండ్రులు చెప్పిన పెళ్ళి చేసుకుని, అందరిలాగే కొందరు పిల్లల్ని కని తన జీవితాన్ని తనకీ తన సంసారానికీ పరిమితం చేసుకుని బ్రతికే మగ వాడు, జగ్గరాజు దృష్టిలో మగవాడు కాదు. ఆడవాళ్ళ క్రిందే లెక్క!

ఆద్వేంచర్సు చేయడమే మగతనం! చేయాలనుకోక పోవడమూ, చేయకపోవడమూ ఆడతనం!

స్నేహితులతో పందెంకట్టి తన పన్నెండవ ఏట జగ్గరాజు ఒంటరిగా అర్ధరాత్రి స్మశానానికి వెళ్ళివచ్చాడు. తన పదహారో ఏట క్లాసులోని ఇద్దరు ఆడపిల్లల దగ్గర బూతు మాటలు మాట్లాడేడు.

పద్దెనిమిదేళ్ళు వచ్చేసరికి జగ్గరాజు మగతనం తప్పు దార్లుకూడా తొక్కింది. కొడుకు ధోరణి చూసి కంగారు పడి జగ్గరాజు తండ్రి అతనికి పందొమ్మిదోఏట బామ్మనిచ్చి పెళ్ళిచేశాడు.

బామ్మ పేరు సంజీవి. చాలా అందంగా ఆకర్షణీయంగా

వుండేది. జగ్గరాజు కొంతకాలం పాటు భార్య ఆకర్షణకు లొంగిపోయాడు. ఇంటిపట్టునే వుండసాగాడు. పెళ్లైన ఏడాది తిరక్కుండా జగ్గరాజు తండ్రి అయ్యాడు. అప్పుడే అతని తండ్రికూడా పోయాడు.

తండ్రి పోవడంతో జగ్గరాజు ఇంటికి యజమాని అయ్యాడు. భార్య సంజీవి కొడుకే లోకంగా ఉండటంతో అతని మగతనం మళ్ళీ ఇల్లు దాటాలనుకోసాగింది. అతని ప్రయత్నాలకు తోడుగా బాపన్న స్నేహం అతనికి లభించింది.

బాపన్నకు డబ్బులేదు. కానీ డబ్బున్న వాళ్ళు చాలా మందితో అతనికి స్నేహముంది. అతను డబ్బుకెన్నడూ ఇబ్బంది పడలేదు. బాపన్నకు భార్యలేదు. కానీ అతనికి చాలామంది ఆడవాళ్ళతో పరిచయముంది. భార్య అవసరం అతను గుర్తించలేదు. బాపన్నకు ఇల్లుకూడా లేదు. ఇంటి అవసరం బాపన్నకు కనపడలేదు.

నేరాలు చేయడమూ, నేరాల్ని చేయించడమూ బాపన్నకు హాబీ మాత్రమే కాక జీవనోపాధి కూడా! ఈ బాపన్న హాబీ జగ్గరాజు మగతనానికి నచ్చడంతో వారిద్దరూ స్నేహితులు కావడానికెంతో కాలం పట్టలేదు. వారిద్దరి తొలి పరిచయమూ చాలా తమాషాగా జరిగింది. ఇంటికక్కవలసిన సరుకులు కొనడానికి దుకాణానికి వెళ్ళాడు జగ్గరాజు. అప్పటికే అక్కడ బాపన్న వున్నాడు. జీళ్ళు, కొబ్బరుండలు, బిస్కట్లు ఇలాంటివి కొన్ని కొనుక్కుతిన్నాడు. రూపాయిపావలా ఇవ్వాలన్నాడు సెట్టి.

బాపన్న జేబులు తడుముకుని "నా దగ్గర అరుకాన్న

మాత్రమేవున్నాయి. మిగతా డబ్బులు రేపిస్తాన్లే" అన్నాడు. సెట్టి మండిపడ్డాడు. బాపన్నను నానామాటలు అన్నాడు. అన్నీ విని బాపన్న నవ్వి "డబ్బు ఇవ్వనందుకే గదా నన్నీ మాటలన్నీ అన్నావ్ ఇచ్చివుంటే ఏమీ అనకపోదువుకదా" అన్నాడు.

"ఇస్తే ఎందుకంటాను?" అన్నాడు సెట్టి.

"అయితే నా డబ్బుకీ నీ మాటలకూ చెల్లు" అంటూ బాపన్న అక్కణ్ణించి కదిలి వెళ్ళబోయాడు. సెట్టి గల్లా పెట్టె దగ్గర్నుంచి లేచి అతని చేయి పట్టుకుని ఆపి "డబ్బుకీ మాటకీ బేరం కుదరదు. కావాలంటే మాటకు మాట చెల్లు వేద్దువుగానీ ముందు డబ్బులిచ్చి మరీ వెళ్ళు. డబ్బివ్వని పక్షంలో నీ చొక్కా యిచ్చి వెళ్ళు" అన్నాడు కాస్త తీవ్రంగానే.

బాపన్న ఆగి సెట్టి చేయి విదిలించుకుని "సరే ఆమాట మీదే నిలబడు" అంటూ చటుక్కున అక్కడే వున్న జగ్గరాజువంక తిరిగి "అయ్యా మీరూ నాకులాంటి పెద్ద మనిషిలాగే కనబడుతున్నారు. సాటి పెద్దమనిషి పరువు మీరే కాపాడాలి. ఈ రాత్రికే మీ బాకీ తీర్చుకుంటాను నా మీద నమ్మకముంచి ఒక రూపాయి మూడణాలు నాకు అప్పివ్వండి. నిజానికి నాక్కావలసింది ఒక రూపాయి రెండణాలన్నర మాత్రమే. కానీ అర్థణాతో నాకింకా పనివుంది. ఎలాగూ అప్పు చేస్తున్నాను గదా అని ఓ అర్థణా ఎక్కువ తీసుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

జగ్గరాజుకేం చేయాలో తోచలేదు. సెట్టివంక ఏంచేయమన్నట్లు చూశాడు. సెట్టి ఏ అభిప్రాయమూ వ్యక్తపర్చలేదు. బాపన్న జగ్గరాజుకు డబ్బు తిరిగిస్తాడన్న నమ్మకం

సెట్టికి లేదు. కానీ ఆ విషయం చెబితే ఇప్పుడు తన బాకీ తీరదు. అందుకే మౌనంగా ఊరుకున్నాడు సెట్టి. క్షణం తటపటాయించి అడిగిన డబ్బు బాపన్నకిచ్చేశాడు జగ్గరాజు.

"నా పరువు కాపాడేరు" అని బాపన్న ఆ డబుబ సెట్టికి తిరిగిచ్చేసి నానామాటలూ అని "డబ్బుకు డబ్బూ చెల్లు—మాటకు మాటా చెల్లు" అన్నాడు.

బాపన్న మాటల్ని సెట్టి అంతగా పట్టించుకోలేదు కానీ ఈ సంఘటన జగ్గరాజుకు చాలా వినోదాన్ని కలిగించింది. "మీ ఇల్లెక్కడ?" — అని పలకరించాడతను బాపన్నను.

"నాకు ఇల్లేమిటిలెండి అదడక్కండి మీ ఇల్లెక్కడో చెప్పండి. రాత్రికి నేనే స్వయంగా వచ్చి మీ బాకీ తీర్చేస్తాను" అన్నాడు బాపన్న.

నమ్మకమున్నా లేకున్నా తన ఇంటి వివరాలు చెప్పాడు జగ్గరాజు.

ఆ రోజురాత్రి ఏడున్నర ప్రాంతంలో బాపన్న నిజంగానే జగ్గరాజు ఇంటికి వెళ్ళాడు. జగ్గరాజు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు బాపన్న వంక. రూపాయ మూడణాలు తిరిగివ్వడంకోసం ఆ వ్యక్తి ఆ సమయంలో తనింటికి వస్తాడని అతననుకోలేదు.

"నాకు డబ్బులు జేబులో వేసుకు తిరిగే అలవాటు లేదు. ఊరినిండా నాకు స్నేహితులే. ఎక్కడికక్కడే ఎప్పటికప్పుడే నాకు సర్దుబాటై పోతూంటుంది. అలా రామాలయం నుంచి మా ఇంటికి పోతూండగా ఈ ప్రాంతంల్లో నే మీ ఇల్లుందని గుర్తుకొచ్చింది. సరే పిల్చుకు

తీసుకెడితే డబ్బిచ్చేసినట్లూ వుంటుంది. మా ఇల్లు చూపించినట్లూ వుంటుందనిపించి వచ్చాను."

"డబ్బుకేం తొందరలేండి. ఎప్పటికైనా ఇవ్వచ్చు" అన్నాడు జగ్గరాజు కాస్త మొహమాటంపడుతూ.

"అబ్బే అలాగనకండి. ఈ వేళ కాకపోతే మళ్ళీ మనం కలుసుకునే అవకాశం రాకపోవచ్చు. నేను బొత్తిగా తీరుబడిలేని మనిషిని" అంటూ బాపన్న బలవంతపెట్టి జగ్గరాజును తీసుకుపోయాడు.

ఇద్దరూ ఒక చిన్న పెంకుటిల్లు చేరారు. బాపన్న వెళ్ళి తలుపు తట్టాడు. ఎవరో తలుపు తీశారు. "రండి" అన్నాడు బాపన్న.

జగ్గరాజు లోపలకు వెళ్ళాడు. ఇల్లు చాలా నీట్‌గా వుంది. బాపన్న చెప్పిన మీదట జగ్గరాజు ఓ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"భానుమతీ" అని కేక పెట్టాడు బాపన్న. సుమారు ఒక నిమిషం అనంతరం ఒక యువతి అక్కడకు వచ్చింది. ఆమెను చూస్తూనే జగ్గరాజు కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. ఆ సౌందర్యాన్ని వర్ణించడం ఏ కవికీ సాధ్యపడదేమో!

"ఈయన జగ్గరాజుగారని నా స్నేహితుడు. ఈమె భానుమతి" అంటూ పరస్పరం పరిచయం చేశాడు బాపన్న.

"నమస్కారం" అంది భానుమతి.

బంగారానికి తావి అబ్బినట్లు—సౌందర్యానికి తగ్గ కంఠస్వరం భానుమతికి ఉందని జగ్గరాజుకు తోచింది. అతనూ ప్రతినమస్కారం చేశాడు.

"లోపల ఏర్పాట్లు చేయి" అన్నాడు బాపన్న. భాను

మతి వెళ్ళిపోయింది.

"మీ ఆవిడా?" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"నాకింకా పెళ్ళికాలేదు" అని బాపన్న నవ్వి "అందరిలా జీవించడం నాకిష్టముండదు. అనుక్షణం ఏదో సాహసం చేస్తూ బ్రతకాలన్నది నా కోరిక. అందుకే జేబులో డబ్బులు వేసుకోకుండా తిరుగుతాను. అడ్డమైనవీ కొనుక్కు తింటాను. ఎదురైన పరిస్థితులకు ఎలాగో తట్టుకుంటాను. అలా జీవించడం నాకిష్టం.

ఊరినిండా నాకు స్నేహితులున్నారు. అయితే ప్రతి వారికీ స్నేహితులుంటారు. కానీ నా స్నేహం అందరి స్నేహంలా వుండకూడదు. చెప్పకోదగ్గ విశిష్టత వుండాలి విశిష్టత అంటే ఉదాహరణ చెబుతాను. మీకు నేను రూపాయ మూడణాలు బాకీపడ్డాను. ఇంకెవరైనా అయితే ఆ డబ్బు మీకు యథాతథంగా తిరిగిచ్చేవారు. అంతగా అయితే అర్థణాయో, ముక్కానీయో వడ్డీ ఇచ్చేవారు. కానీ నాకులా భానుమతి అనబడే ఒక అద్భుత సౌందర్య రాశిని ఒక రాత్రికి మీకు స్వంతం చేసేవారా చెప్పండి" అన్నాడు.

జగ్గరాజు తెల్లబోయాడు.

3

"రాత్రి మీరు చాలా ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చారు" అంది సంజీవి.

"అవును—పేకాటలో టయిం తెలీలేదు" అన్నాడు జగ్గరాజు.

సంజీవి ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు. జగ్గరాజు మాత్రం రాత్రి మధురానుభూతుల్ని నెమరు వేసుకుంటున్నాడు.

ఈ రాత్రికి కూడా అక్కడికి వెళ్ళాలని అతనికి మహ ఇదిగా వుంది.

ఎక్కడ రూపాయ మూడణాలు ఎక్కడ భానుమతి!

బాపన్న స్నేహం లభించడం జీవితంలో తన అదృష్టం!

జగ్గరాజుకు సాహసచర్యలపైనా, చీకటితప్పుల మీదా చాలా కాంక్ష వున్నప్పటికీ కులీనుల ఇంట్లో పుట్టిన కారణంగా ఇంట్లోని వాతావరణం అందుకు పూర్తిగా అనుకూలించని కారణంగా అతనికి తన కాంక్షలు తీర్చుకోవడానికి బాపన్న ఆసరా అవసరమయింది. ఆసరా దొరకగానే అతనిలో వున్న అతననుకునే మగతనం విజృంభించింది.

భానుమతి బాపన్న ఎలా సంపాదించినదీ విన్నప్పుడు జగ్గరాజు స్నేహితుడి తెలివితేటలకు సెహబాష్ - అనుకోకుండా ఉండలేకపోయాడు.

భానుమతిదా ఊరుకాదు. అక్కడికి కనీసం వంద మైళ్ళున్న గ్రామం. ఆమెకు తల్లీతండ్రీ లేరు. మేనమామ ఇంట్లో పెరుగుతోంది. ఆ మేనమామైనా డబ్బున్నవాడు కాదు' కష్టంమీద రోజులు గడుస్తున్నాయి.

ఏదో పనిమీద ఆ ఊరు వెళ్ళిన బాపన్న భానుమతిని చూడడమూ, ఆమె పరిస్థితులను గమనించడమూ జరిగింది. అప్పుడు భానుమతికి పధ్నాలుగేళ్ళు. అతనొక నెల రోజులా గ్రామంలో మకాం పెట్టి భానుమతికి ఎన్నో ఆశలు చూపించాడు. రంగుల కలల్లో తేలేలా చూశాడు. ఫలితంగా ఆమె అతనితో లేచి వచ్చేసింది.

అయితే భానుమతి ఆశించినట్లు బాపన్న ఆమెను పెళ్ళి

చేసుకోలేదు. వయసులో బాగా చిన్నది కావడంవల్ల అతను మాటలతో ఆమెను తనకు అవసరమైన విధంగా మార్చగలిగాడు. రకరకాల పుస్తకాలూ, బొమ్మలూ ఆమెకు సరఫరాచేసి ఆమెనొక శృంగారమూర్తిగా తీర్చిదిద్దాడు. భానుమతికిప్పుడు తనదంటూ వ్యక్తిత్వంలేదు. బాపన్న ఏది చెబితే అదే ఆమెకు వేదవాక్కు. అతనంటే ఆమెకు ఆరాధనాభావం.

ఆమెకు జీవితం సుఖంగా గడిచిపోతోంది. ధనవంతులతో పరిచయానికీ, ధనసంపాదనకూ బాపన్న ఆమెనుపయోగించుకుంటున్నాడు.

బాపన్నతో పరిచయం పెరిగిన కొద్దీ ఆ ఊళ్ళో ఇంకా భానుమతికాక మరి నలుగురైదుగురు ఆడవాళ్ళు బాపన్న ఆధ్వర్యంలో ఉన్నట్లు జగ్గరాజు తెలుసుకున్నాడు. వారి స్నేహం దిన దిన ప్రవర్ధమానమవుతోంది.

భర్త ప్రవర్తన గురించి సంజీవికూడా అట్టే పట్టించుకోవడంలేదు. అతనంటే ఆమెకు చాలా భయముంది. కోపం వచ్చినప్పుడు జగ్గరాజు ఒకటి రెండు పర్యాయాలు భార్యను కొట్టాడు. కూర్చుని తిని కండలు పెంచే రకం కావడంవల్ల అతని దెబ్బలకామె ఒళ్ళు హూనమైపోయింది. అవి తలచుకుని ఆమె అతని అవసరాలు సమకూర్చడం తప్పితే, అతని గురించి ఆరాలు తీయడంగానీ, అతన్ని ఎదురుప్రశ్నలు వేయడంగానీ చేసేది కాదు. దానికి తోడు కొడుకు ముద్దుచేష్టలతో ఆమెకు బాగా కాలక్షేపమైపోయేది.

తన దారికి అడ్డురానంతకాలమూ భార్య గురించి జగ్గరాజుకేవిధమైన అసంతృప్తి లేదు. అందువల్ల భార్యను

అతను బాగానే చూసుకునేవాడు. ఆమెకు అన్యాయం చేస్తున్నానన్న భావం కూడా మనసులో ఉండడం అందుకు కొంత కారణం. వారి సంసార జీవితం ఒడిదుడుకులు లేకుండా నడిచిపోతోందనే చెప్పవచ్చు.

మొదటి పర్యాయం రూపాయ మూడణాలకే లభించినా ఇప్పుడు రాత్రి అనుభవాలగురించి జగ్గరాజు కాస్త ఎక్కువగానే డబ్బు ఖర్చు చేయవలసివస్తోంది. ఒకరోజు చంద్రమతితో గడిపి ఆమెకు-కొంత డబ్బు ఇచ్చేక-ఆ నెలలో తను సుమారు వంద రూపాయలవరకూ ఖర్చు పెట్టానని గురించి కాస్త కలవరపడ్డాడు జగ్గరాజు. డబ్బంతా కేవలం ఆడవాళ్ళ గురించే అయిపోవడంలేదు. అందులో కొంత వాళ్ళు స్వయంగా అందించే మద్యానికి కూడా అవుతుంది. భానుమతి, చంద్రమతిలాంటి అందమైన ఆడవాళ్ళు స్వయంగా మద్యం అందించడమంటే మాటలా?

ఆ మర్నాడు జగ్గరాజు తన కలవరపాటును బాపన్న దగ్గర వ్యక్తపరిచాడు-"నేను కాస్త జాగ్రత్త పడాల్సిన అవసరముందనుకుంటాను. ఈ నెలలో అప్పుడే వంద రూపాయలు ఖర్చైపోయింది. నేనేం వ్యాపారస్తుణ్ణి కాదు గదా-వందలకు వందలు వెదజల్లడానికి జాగ్రత్తగా వచ్చే దాంట్లోనే ఖర్చు చేసుకోవాలి..." అన్నాడతను.

బాపన్న-"నేనూ ఈ విషయం మీతో అందామనుకుంటున్నాను. మీరు నాకు అందరిలాంటివారు కాదు. కానీ ఇంతవరకూ నేను అందరు స్నేహితులతో ప్రవర్తించినట్లే మీతోనూ ప్రవర్తించాను. మీ ఖర్చులు తగ్గడంతో పాటు-ఆదాయంకూడా పెరగాలంటే ఒక ఉపాయముంది

అదే మీరు నా భాగస్వామి కావడం—" అన్నాడు.

జగ్గరాజు ఆశ్చర్యంగా—"అంటే?" అన్నాడు.

"ఆడవాళ్ళకూ, తాగుడుకూ మీరు పైసా ఖర్చుపెట్టక్కర్లేదు సరిగదా-నెల నెలా మీ ఆవిడకో నగకూడా చేయించవచ్చు-నా భాగస్వామి కావడం ద్వారా—"

"ఎలా?" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"సుందర్రావుగారు తెలుసా మీకు?" అన్నాడు బాపన్న.

"జమీందారుగారా?" అన్నాడు జగ్గరాజు అప్రయత్నంగా.

"ఊఁ ఆయనే-ఆయన దివాణంలో మీ కుద్యోగం దొరుకుతుంది..." అన్నాడు బాపన్న.

"ఉద్యోగమా-అది చేయవలసిన అవసరం నాకు లేదు" అన్నాడు జగ్గరాజు దర్పంగా.

"అలాగంటే ఎలాగండీ..." అన్నాడు బాపన్న-"సుందర్రావుగారి రెండో పెళ్ళాం అప్సరసలా ఉంటుంది' కానీ సుందర్రావుగా రెప్పుడూ ఆవిణ్ణి పట్టించుకోడు. తన్ను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడని ఆమెకు భర్తమీద కోపం, కసి. ఇది మీకు ఫస్ట్ కేసు."

"అర్థంకా లేదు" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"పూర్తిగా వినండి. సుందర్రావుకో చెల్లెలుంది. ఆమె కూడా అప్సరసలాగే ఉంటుంది కానీ తల చెడింది. ఇది మీకు రెండో కేసు."

"సరిగ్గా చెప్పండి" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"నాకూ సుందర్రావుగారికీ పరిచయముంది. ఆయన భానుమతి దగ్గరకు చాలా పర్యాయాలు వెళ్ళారు. నా

ద్వారా సుందర్రావుగారి భార్య ఇందిరకు భానుమతి సమాచారం తెలిసి-ఒకసారి భానుమతిని కలుసుకుంది-ఆమెలోని విశేషం తెలుసుకునేందుకు. భానుమతి తనకంటె విశేషమైన ఆడదికాదనీ-తన భర్త ప్రవర్తనకు మగవాడి చంచలబుద్ధి కారణమనీ గ్రహించేక ఇందిరకు భర్తమీద పగతీర్చుకోవాలనిపించింది.

భానుమతిని అడిగి తెలుసుకుని-ఆమెకు నచ్చిన మగవాడు మీరేనని గ్రహించింది. ఆ తర్వాత నా సహాయంతో మిమ్మల్నొకసారి చూసింది. అప్పట్నించీ మీకోసం తపించిపోతోంది. ఆమె, సుందర్రావుగారి చెల్లెలూ ఈ విషయంలో తోడు దొంగలు. ఇద్దరాడవాళ్లు పూనుకుంటే ఏమైనా సాధించవచ్చు. ఇప్పుడు మీకు దివాణంలో ఉద్యోగం రానున్నది. నెలజీతం కాక అదనంగా బహుమతులు కూడా మీకు ముడుతూంటాయి. ఆయాచితంగా ఆడవాళ్ళు లభిస్తారు...'' అని నవ్వాడు బాపన్న.

కృతజ్ఞత, అనుమానం, ఆశ్చర్యం, భయం - అన్నీ తొంగి చూశాయి జగ్గరాజు ముఖంలో. 'ఇది అసలైన సాహసిక చర్య-త్వరపడు—' అని హెచ్చరించింది అంతరాత్మ.

4

ఆరోజు జగ్గరాజు కొడుకు పుట్టినరోజు. ఎరిగున్నవాళ్ళ నెవర్నైనా భోజనానికి పిలవమంటే బాపన్నను పిలిచాడు జగ్గరాజు.

''అప్పుడే మీవాడికి మూడేళ్ళు నిండే యన్నమాట'' అన్నాడు బాపన్న నవ్వుతూ.

"అవును. వాడు పుట్టినప్పట్నించీ నా జీవితం మారి పోయింది. వాడు పుట్టి ఏడాది తిరక్కుండా నాకు భాను మతి దొరికింది. రెండేళ్ళు తిరిగేసరికి ఇందిర దివాణం దొరి కింది. ఇప్పుడు మూడేళ్ళు తిరిగాయి. ఇంకా ఏమేం కొత్త అనుభవాలు కాచుకూర్చున్నాయో" అన్నాడు జగ్గ రాజు ఆశగా.

"కొన్ని కొన్ని విషయాలను మూఢనమ్మకాలని కొట్టి పారేస్తాం కానీ—మీరు చెప్పినదాంట్లో నిజముందని నాకు తోస్తోంది" అన్నాడు బాపన్న సాలోచనగా.

మిత్రులిద్దరూ తీరుబడిగా దొడ్లో పందిరికింద చెరో పడక్కుర్చీలోనూ కూర్చుని కబుర్లు ముచ్చటించు కుంటున్నారు.

"ఏం?"—అన్నాడు జగ్గరాజు.

"నిజంగానే కొత్త అనుభవాన్ని మీరు రుచి చూడ బోతున్నారు" అన్నాడు బాపన్న.

జగ్గరాజు ముఖంలో ఆశ కనబడింది—"వివరంగా చెప్పండి-" అన్నాడు.

"మిమ్మల్ని నా భాగస్వామి అని చెప్పానుగదా-కానీ ఇంతవరకూ మీరు నాకు చేసిన సాయమేమీ లేదు. ఇప్పుడు మీరు నాకు సాయపడాల్సి ఉంది. ఆ సాయంలోనే మీకు సదుపాయాలూ అమరుతాయి" బాపన్న ఆగాడు. జగ్గ రాజు మాట్లాడకుండా తనవంకే చూడడం గమనించి అతను మళ్ళీ చెప్పుకు పోసాడు. "మీకూ ఇందిరకూ ఉన్న వ్యవహారం చూచాయగా జమీందారుగారికి తెలి సింది. ఆయనకు చాలా కోపంవచ్చి నన్ను పిలిచి మిమ్మల్ని హత్యచేసే ఉపాయం చూడమన్నాడు."

"చాలా తాపీగా చెబుతున్నారు మీరు!" అన్నాడు జగ్గరాజు భయాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ.

బాపన్న నవ్వి_"ఆయన మిమ్మల్ని చంపమన్నా నేను చలించలేను. తాపీగా ఆయనకొక ఫొటో చూపించాను. ఆ ఫొటోలో అమ్మాయిని సుందర్రావుగారికి అప్పజెప్ప గల గొప్పవాడు జగ్గరాజు మాత్రమే_అని చెప్పాను. జమీందారుగారికి ఫోటోని చూస్తూనే మతిపోయింది. ఆయన మీ తప్పుల్ని క్షమించేశారు. తనకాసక్తి లేని ఇందిర ఎలాపోయినా బాధలేదన్న భావం వ్యక్తంచేశారు. ఫొటోలో అమ్మాయిని తన స్వంతం చేస్తే వేరే నగదు కూడా బహుమతిగా ఇస్తానన్నారు" అన్నాడు.

"బాగుంది_ఇందులో మీకు లాభమేముంది? ఏమైనా ఉంటే నాకేగానీ__"

"మీ రాకపోకలు ఆగిపోనంతకాలం ఇందిరనుంచి నాకు డబ్బు ముడుతుంది. ఈ అమ్మాయిని అప్పజెపితే సుందర్రావుగారు కూడా నాకు డబ్బిస్తాడు. లాభం లేక పోవడమేమిటి?"

"అయితే నేనేం చేయాలి?"

బాపన్న తన చొక్కా జేబులోంచి ఒక ఫొటోను తీసి జగ్గరాజు కందించాడు. చూస్తూనే అతని కళ్ళు చెదిరి పోయాయి. ఆకాశంలో విహరించే దేవతలాగున్నదామె. ఆమెను చూడగానే మగవాడి మనసు ఆకాశంలో విహ రిస్తుంది.

"ఈ అమ్మాయిని నువ్వు సుందర్రావుగారి కప్ప గించాలి" అన్నాడు బాపన్న.

"ఎవరీ అమ్మాయి?"__అన్నాడు జగ్గరాజు.

ఊరిపేరు చెప్పాడు బాపన్న. ఆ ఊళ్ళో శాస్త్ర కలిగిన వారింటనే పుట్టిందట ఈమె. జగ్గరాజామెను వశపర్చుకుని బాపన్న కప్పగించాలి.

"ఎలా?" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"మగవాడిలా" అన్నాడు బాపన్న. అతని కళ్ళు క్రూరంగా నవ్వాయి.

5

"మీ పేరేనా సరస్వతి!" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"అవును. ఏం?"

"మీ నాన్నగారేనా రామన్నపంతులుగారు."

"అవును. ఏం?" అందా అమ్మాయి కంగారుగా.

"అయితే త్వరగా రండి. ఆయన మా ఇంటిముందు కళ్ళు తిరిగి పడిపోయారు. మీ వాళ్ళంతా మా ఇంట్లోనే ఉన్నారు. మీ రిక్కడుంటారని తెలిసివచ్చాను, అదృష్టవశాత్తూ బాగానే గుర్తు పట్టగలిగాను."

సరస్వతి కంగారుగా జగ్గరాజును అనుసరించింది.

"అదిగో–తలుపులు తీసి ఉన్నాయి. మీరు లోపలకు వెళ్ళండి నేనిప్పుడే వస్తాను" అన్నాడు జగ్గరాజు. ఆమె సంకోచించకుండా ఇంట్లోకి నడిచింది. ఆమె లోపలకు వెళ్ళగానే మెరుపులా తనూ లోపలకు వెళ్ళి అదే వేగంతో తలుపులు వేసేశాడు.

కంగారుగా వెనుదిరిగింది సరస్వతి. ఆమెకిప్పుడు జగ్గరాజు చేతిలో కత్తి కనబడింది. భయంతో ఆమెకు నోట మాట రాలేదు.

"అరిస్తే చంపేస్తాను. చెప్పినట్లు చేయి–" అన్నాడు జగ్గరాజు.

ఆమె మాట్లాడలేదు కానీ శరీరం వణికిపోతోంది. జగ్గరాజు ఆమెను సమీపించి తన జేబులోంచి కొన్ని గుడ్డలు తీసి ఆమె నోట్లో కుక్కి వెనక్కు తిరగమన్నాడు. ఒక పెద్ద రుమాలుతో నోటిని బిగించి కట్టి వెనుక ముడివేశాడు. తన జేబులోంచి ఒక కలం, కాగితం తీసిచ్చి చెప్పినట్లు రాయమన్నాడు. ఆమె రాస్తున్నంతసేపూ జగ్గరాజు చేతిలోని కత్తి ఆమె వీపుకానించి ఉంది.

"నేను మీ ఇంట చెడబుట్టాను. కులటను. నన్ను మరిచిపొండి. నాకోసం వెతికించకండి" అని జగ్గరాజు చెప్పినట్లు వ్రాసి కాగితంమీద సంతకం పెట్టింది సరస్వతి. ఆ తర్వాత జగ్గరాజు ఆమె వంటిమీద బట్టలన్నీ విప్పించేశాడు-కత్తి చూపించి. వాటినన్నింటినీ తన దగ్గరున్న ఒక సంచీలో పెట్టుకుని-"ఎక్కడికీ వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించకు-నేనీ ఉత్తరాన్ని మీ ఇంటికి చేరవేసి వస్తాను" అన్నాడు. వెళ్ళేటప్పుడతనామె చేతులు వెనక్కువిరిచి కట్టడం మరిచిపోలేదు.

"నిజానికి జగ్గరాజు కామెనా స్థితిలో వదిలి కదలాలనిపించలేదు. కానీ నిగ్రహించుకున్నాడు.

అతను వెళ్ళేక సరస్వతి మతిపోయినదానిలా అక్కడ కూర్చుంది. తన బ్రతుకంతా అంధకారమయమైపోయిందని ఆమెకు తోచింది. ఆ మనిషి మళ్ళీవచ్చి తననేం చేస్తాడోనని ఆమె భయపడుతోంది. అయితే, తానేమీ చేయలేని నిస్సహాయురాలు. ఎవరైనా వచ్చినా కంటబడకుండా తప్పించుకోవలసిన స్థితిలో తన్ను వదిలిపెట్టాడు వాడెవడో కానీ!

సుమారు గంట అనంతరం జగ్గరాజు వచ్చాడు. ఇందా

కటి ఆవేశమంతా అతనిలో ఇప్పుడు కట్టలు తెంచుకుంది. ఆమె ప్రతిఘటించి ప్రయోజనంలేకపోయింది.

ఆ రాత్రే సరస్వతికూడా పురుష దుస్తులు ధరించి జగ్గరాజుతోపాటు ఆ ఊరు వదిలిపెట్టింది.

6

"గుర్తున్నానా?" అన్నాడతను.

అతని పక్కనున్న అమ్మాయి మీంచి చూపులు మరల్చకుని_"మనిషి నెక్కడో చూసినట్లే ఉంది. మాట ఎక్కడో విన్నట్లే ఉంది" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"మొత్తానికి నువ్వు నువ్వేరాజగ్గా - నాపేరు శేఖరం_ సెకండ్ ఫారంలో..."

"నువ్వా?" అన్నాడు జగ్గరాజు. అతను చటుక్కున లేచి శేఖరాన్ని కౌగలించుకున్నాడు.

శేఖరం, జగ్గరాజు చిన్నప్పుడు ప్రాణ మిత్రులు. క్లాసులో జగ్గరాజు అల్లరిచిల్లరిగా ఉండేవాడు. శేఖరం బుద్ధిగా ఉండేవాడు. శేఖరంమీద ఈగ వాలనిచ్చేవాడు కాడు జగ్గరాజు. ఇద్దరూ పరీక్షల్లో పక్క పక్కన కూర్చునేవారు. మేస్టారికి తెలియకుండా తన ఆన్సరు పేపర్లు జగ్గరాజుకు చూపించేవాడు శేఖరం.

చాలా పర్యాయాలు శేఖరం, జగ్గరాజుకు హితబోధ చేస్తూండేవాడు_"కాపీ కొట్టడమంటే నాకేమాత్రమూ నచ్చదురా. కనీసం పరీక్ష సమయంలోనైనా కష్టపడి చదివి స్వంతంగా రాయడం నేర్చుకో, లేకపోతే ఏదో ఒకరోజున ఇబ్బంది పడతావు. నేనుమాత్రం కలకాలం నిన్నిలా నా పేపర్లలోంచి కాపీ కొట్టనివ్వను. నువ్వు నాకు చేస్తున్న ఉపకారానికి ప్రత్యుపకార మెలా

చేయాలో తెలియక ప్రస్తుతం నా ఆన్సరు పేపర్లు చూపిస్తున్నాను."

జగ్గరాజు నవ్వి–"చూపించడం మానేస్తే మానేయరా–అంతగా పోతే పరీక్షే గదా పోయేది. నేనేం చదివి ఊళ్ళేలాలా ఏమన్నా నా?" అనేసేవాడు.

ఏవో గృహసంబంధమైన కారణాలవల్ల సెకండ్ ఫారం తర్వాత శేఖరం ఆ ఊరువదిలి పెట్టాల్సివచ్చింది.

మిత్రులిద్దరు మళ్ళీ ఇదే కలుసుకోవడం.

"ఒకసారి చూశానంటే ఎన్ని సంవత్సరాల తర్వాత చూసినా ఆ మనిషిని గుర్తుపట్టగలను నేను. అదీ నా స్నేహం" అన్నాడు శేఖరం.

కుశలప్రశ్నలయ్యేక కథాకమామీషూ అడిగాడు జగ్గరాజు.

"చూడు – అలా అమాయకంగా చూస్తూ నిలబడ్డ మెరుపుతీగను. ఈమె నకాబోయే భార్య. ఈ పెళ్ళి మా ఇంట్లో ఎవరికీ ఇష్టంలేదు, అందర్నీ ఎదిరించి ఎవరికీ చెప్పకుండా ఈ ఊరొచ్చేశాను. కొంతకాలం నాకు మీ ఇంట్లో ఆశ్రయం కావాలి" అన్నాడు శేఖరం.

"తప్పకుండా" అన్నాడు జగ్గరాజు. అతను ఆప్యాయంగా స్నేహితుడినీ, అతని ప్రియురాలినీ లోపల కాహ్వానించి భార్యకు పరిచయంచేసి వాళ్ళుండడానికి గది చూపించాడు.

* * *

"అలా పిచ్చిగా మాట్లాడకండి. ఆమె నా ప్రాణ స్నేహితుడికి కాబోయే భార్య" అన్నాడు జగ్గరాజు కాస్త చిరాగ్గా.

"కాబోయే భార్య తలిదండ్రులతోపాటు కాకుండా-కాబోయే భర్తతో ఒంటరిగా ఉంటోందనుకోండి. దాన్ని లేచి రావడమంటారు. ఈ కాబోయే భార్యను వాళ్ళ ఊళ్ళో లేచివచ్చిన పిల్లగా చెప్పుకుంటూ ఉంటారు" అన్నాడు బాపన్న.

"ఏమిటి మీర నేదిః" అన్నాడు జగ్గరాజు విసుగ్గా.

"భానుమతి, చంద్రమతి,......, సరస్వతి...వీళ్ళంతా లేచిపోయిన పిల్లలే. వాళ్ళగతి పట్టించడానికే మీ స్నేహితుడామె నిక్కడికి తీసుకొచ్చాడని నా అనుమానం. మీ స్నేహితుడిక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయేలోగా మీరూ ఒక ఛాన్సు తీసుకుని సుందరావుగారికో ఛాన్సు ఇప్పిస్తారా పుణ్యమూ ... పురుషార్థమూ ... అన్నీ..." మాటలు మింగేశాడు బాపన్న.

"మీతో వాదించడం నాకిష్టం లేదు. ఈ విషయంలో ఇంకేమీ మాట్లాడవద్దు" అన్నాడు జగ్గరాజు.

* * *

"బ్రాహ్మణ్ణి కలుసుకువచ్చాన్రా సరిగ్గా అయిదు రోజులకి మంచి ముహూర్తముందన్నాడు..." అన్నాడు శేఖరం.

"అప్పటికి మా వాడి పుట్టినరోజు అయిపోతుంది. ఎల్లుండే మా వాడి పుట్టినరోజు అన్నయ్యగారూ" అంది సంజీవి.

జగ్గరాజులిక్కిపడ్డాడు. తన కొడుకు పుట్టేక ప్రతిఏటా తన జీవితంలో కొత్త అనుభవాలెదురౌతున్నాయి. అతనొక పర్యాయం శేఖరానికి కాబోయే భార్య అరుంధతి కళ్ళలోకి చూసి తల దించేసుకున్నాడు. అందమైన ఆమె

ముఖంలో కొట్టవచ్చినట్లున్న అమాయకత్వం అతన్ని బాపన్న మాటలు మరిచిపోయేలా చేసింది.

* * *

"రేపు శేఖరం ఊళ్ళో వుండడు" అన్నాడు బాపన్న.

"ఏం?"

"ఇది జమీందారుగారి ఏర్పాటు. ఆ రోజాయనకు అరుంధతి కావాలి."

"అరుంధతికి నేను కాపలా అని మర్చిపోకండి..."

"కంచే చేను మేస్తుందని నాకు తెలుసు. జమీందారుగారికి మీరు చాలా ఋణపడి ఉన్నారని గుర్తుంచుకోండి."

జగ్గరాజు వంక చూసి బాపన్న నవ్వి "ఆలోచించండి. ఒక్క పర్యాయం అరుంధతితో అనుభవాన్ని ఊహించుకోండి. అప్పుడు మీ మనసెలా చెబితే అలా చేయండి. ఈ రాత్రికీ ఊరు వదిలిపెట్టిన శేఖరం ఎల్లుండి సాయంత్రం వరకూ ఇక్కడికి రాడు. అవతలెల్లుండి వారి పెళ్ళి ముహూర్తం. దీపముండగానే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోవాలని పెళ్ళి కాకుండానే అరుంధతిని మీరు వశపర్చుకోవాలి. మీ మీద మీ స్నేహితుడికి చాలా నమ్మకం. అందువల్ల ఆమె భవిష్యత్తుకేమీ భయంలేదు. మీరు చేసే తప్పు ఆమెమీద ఏదైనా ప్రభావం చూపించే పక్షంలో శేఖరంతో పెళ్ళి దాన్ని కమ్మేస్తుంది" అన్నాడు.

జగ్గరాజు మనసు మెత్తపడుతోంది. ఆ మెత్తదనంలోంచి ఆశ పుడుతోంది. మగతనానికి తనిచ్చిన నిర్వచనం గుర్తుకొస్తోంది. ఆ గుర్తులో స్నేహపు విలువలు మరిచిపోతున్నాడు.

* * *

జగ్గరాజు చేతిలోని కత్తిని సంజీవి ఆశ్చర్య పోయింది.

"ఏమిటండీ ఇది!" అందామె.

"నన్ను నేను అంతం చేసుకోబోతున్నను" అన్నాడు జగ్గరాజు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చిన వాడిలా.

"ఎందుకు?" అంది సంజీవి.

"నువ్వు పురాణాలు చదివావు. అందులో పతివ్రతలు మొగుళ్ళకోసం ఎలాంటి త్యాగాలు చేశారో కూడా చది వుంటావు. కానీ ఆ త్యాగాలు చేయడం నీ వల్లకాదు. నేను పురాణపురుషుణ్ణి. కానీ నువ్వు వాటిలోని సతివి కాలేవు. అందుకే నన్ను నేను అంతంచేసుకుందామను కుంటున్నాను" అన్నాడు జగ్గరాజు.

కాసేపు సంజీవికి అర్థంకాలేదు. అందుకే అతని కోరిక ఎలాంటిదైనా తీరుస్తానని కొడుకుమీద ఒట్టేసి చెప్పింది. అప్పుడు బయటపడిన భర్తకోరిక విని ఆమె ర్రమాన్పడి పోయింది.

జగ్గరాజిప్పుడు అరుంధతి గదిలోనికి వెడతాడట. జరిగే వ్యవహారంలో సంజీవి కలగజేసుకోరాదట.

"నా బలహీనత నన్ను జయించింది. నేను అసహా యుణ్ణి" అన్నాడు జగ్గరాజు బాధ నటిస్తూ.

'కన్నకొడుకుమీద ఒట్టేశాను. నేనిప్పుడు అసహాయు రాల్ని' అనుకుంది సంజీవి.

వీరిద్దరి అసహాయత కారణంగా అరుంధతికూడా అసహాయురాలై పోయింది.

ఇంచుమించు స్పృహ తప్పిన స్థితిలోవున్న అరుంధతి కోసం ఆ రోజు అర్ధరాత్రి పన్నెండుకు గంటలకు జమీం

దారు గుర్రపుబండి వచ్చింది. బాపన్న, జగ్గరాజు కలిసీ ఆమెను బండిలో ఎక్కించారు.

ఆ తర్వాత వచ్చిన శేఖరానికి అరుంధతి ఏమయిందో తెలియలేదు. ఎవరూ చెప్పలేదు.

7

"మా వాడికి అయిదేళ్ళు నిండబోతున్నాయి. ఈ ఏడాది ఏ వింత అనుభవం నాకోసం కాచుకునుందో చూడాలి" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"రెండ్రోజుల క్రితం అరుంధతి పారిపోయింది తెలుసా?" అన్నాడు బాపన్న ఉన్నట్లుండి.

జగ్గరాజు ఉలిక్కిపడి "ఏమిటన్నారూ?" అన్నాడు.

"అరుంధతి పారిపోయింది..."

జగ్గరాజుకు క్షణంపాటు బుర్ర పనిచేయలేదు. ఆ రోజు బండెక్కించి జమీందారుగారింటికి పంపించేక జమీందారు గారికామె విపరీతంగా నచ్చేయడంవల్ల పర్మనెంటుగా ఉంచేసుకుంటాననేటప్పటికి బాపన్న కాదనలేకపోయాడు. ఆమె వైఖరిగమనించి ఆత్మహత్యా ప్రయత్నాలూ వగైరాలు కొనసాగనీకుండా కట్టుదిట్టమైన కాపలా ఆమెకేర్పాటు చేయబడింది.

కొన్ని నెల్లా జీవితం గడిపేక అరుంధతిలో కాస్త మార్పువచ్చింది. ఒక పర్యాయం జగ్గరాజు కూడా ఆమె కబురుపెట్టి రప్పించుకుంది. జగ్గరాజువద్ద జమీందారు గురించీ, జమీందారువద్ద జగ్గరాజు గురించీ చాడీలు చెప్పి వాళ్ళమధ్య విరోధాన్ని సృష్టించడానికి ప్రయత్నించింది. కానీ బాపన్న తెలివితేటలతో దాన్ని ముందుగానే పసిగట్టి ఇద్దర్నీ హెచ్చరించేడు.

వ్యభిచారానికి మానసికంగా యింకా సిద్ధంకాకపోవడంవల్లనే అరుంధతిపట్ల జమీందారు ఆకర్షణ తరగకుండా వుండిపోయింది. ఒక నెలరోజులనుండి ఆమె కాస్త ఉత్సాహంగా కనబడుతూ మామూలుగా వుంటోంది. ఈ కారణంగా ఆమెకు కాపలా కట్టుదిట్టం కాస్త తగ్గిందేమో రెండ్రోజుల క్రితం ఆమె తప్పించుకు పారిపోయింది.

"పారిపోయి ఏంచేస్తుందంటారు?" అన్నాడు జగ్గరాజు కాస్త వెటకారంగా.

"కాబోయిన మొగుడు దగ్గరకు వెడుతుందేమో?" అన్నాడు బాపన్న.

"ఏం మొహం పెట్టుకు వెళుతుంది? దానికి మనమే దిక్కు" అన్నాడు జగ్గరాజు.

"అంతేలెండి మరి" అన్నాడు.

8

ఊరంతా అట్టుడికిపోయింది బాపన్న హత్యతో.

బాపన్న చచ్చినందుకు విచారించిన వాళ్ళు బహు తక్కువ. కానీ ఆ బహుతక్కువమందిలోనూ జగ్గరాజున్నాడు. కారణం బాపన్న అతిదారుణంగా హత్య చేయబడినందుకాదు. హంతకుడు శేఖరమైనందుకు!

శేఖరం బాపన్నని చంపేడంటే అరుంధతి అతన్ని కలుసుకునివుండాలి. అరుంధతి అతన్ని కలుసుకుందంటే శేఖరం తననూ చంపడానికి వస్తాడు. హత్యచేసిన శేఖరం పోలీసులకు పట్టుబడి జైల్లో వున్నాడు. అయినా జగ్గరాజుకు భయంగానేవుంది.

శేఖరం జగ్గరాజు కంటె బలమైనవాడు కాడు. ధైర్య

సాహసాల్లో అతను జగ్గరాజుకు సాటిరాడు. ప్రస్తుతం అతను జైల్లోకూడా వున్నాడు. అయినా జగ్గరాజు శేఖరాన్ని తల్చుకుని భయపడుతున్నాడు.

మనిషికి బలానిచ్చేది కండలుకాదు. నీతి. మనిషి చేసిన తప్పు అతని బలాన్ని హరింపజేస్తుంది. తను చేసినది తప్పని జగ్గరాజుకు ఖచ్చితంగా తెలుసును. అందుకే అతను శేఖరానికి భయపడుతున్నాడు. అతని భయాన్నధికం చేస్తూ శేఖరం జైల్లోంచి తప్పించుకుపోయిన వార్త ఈ రోజే అతన్ని చేరింది.

ఎల్లుండి తను పుట్టినరోజని గుర్తుచేస్తే జగ్గరాజు కంగారుగా తన భయాన్ని భార్య దగ్గిర వ్యక్తపరిచాడు. భర్త అలా భయపడడం కొత్తగా వున్నప్పటికీ సహజమేనని తోచింది సంజీవికి. అతను చేసిన నేరంలో తనకూ పాత్ర వుంది మరి.

"ఈ పుట్టినరోజు ఎలా గడుస్తుందో" అనుకున్నాడు జగ్గరాజు. తనకెంతో దగ్గిరవాడైన బాపన్న మరణించేక అతని కిసుమంత మనోదౌర్బల్యం కూడా కలిగింది.

అందుకు తగ్గట్టుగానే ఆ మధ్యాహ్నం అతనికి పోస్టులో ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అది శేఖరం వ్రాశాడు.

"ఒరేయ్ జగ్గూ!

చిన్ననాటి స్నేహితుడవని నమ్మి ప్రాణానికి ప్రాణమైన అరుంధతిని నీ దగ్గిర వదిలిపెట్టాను. కానీ నువ్వు నన్ను దారుణంగా మోసం చేశావు. నువ్వు చేసినది తల్చుకుంటూంటే నా గుండెలు కుతకుత ఉడికిపోతున్నాయి.

నీ భాగస్వామి బాపన్న చచ్చేడుగదా. ఇంక నీ వంతు కూడా రానుంది. కేవలం నీ అంతు తేల్చడంకోసమే

నేనిప్పుడు జైల్లోంచి తప్పించుకున్నాను. నిన్ను దేవుడు కూడా కాపాడలేడు.

నీ మూలంగా అరుంధతి జీవచ్ఛవమైపోయింది. విషయం నాకు చెప్పి నిజంగా శవమైపోయింది. అరుంధతి లేనిదే నాకు జీవితంలేదు. నాకింత అన్యాయం చేసినందుకు నీతో వదిలిపెట్టను. నీ వంశాన్ని సర్వనాశనం చేస్తాను.

శేఖరం."

ఉత్తరం చదివిన జగ్గరాజు కంపించిపోయాడు. భార్యకు కూడా ఆ ఉత్తరం అందించాడు. ఆమె చదివి "దీన్ని తీసుకువెళ్ళి పోలీసులకు చూపించండీ" అంది.

అదే చేయాలనుకున్నాడు జగ్గరాజు. కానీ ఈ ఉత్తరం చూపించి అరుంధతి గురించి కూడా చెప్పాల్సి వస్తుందేమో నని భయపడ్డాడతను. అయితే కాసేపు ఆలోచించి కొన్ని అబద్ధాలు జోడించి అరుంధతి కథ పోలీసులకింకో విధంగా చెప్పవచ్చునని అనుకున్నాడు. ఉత్తరాన్ని జేబులో పెట్టుకుని వీధిలో పడ్డాడు.

జగ్గరాజు పోలీస్టేషనుకు వెడితే అక్కడ అతను ఎదురు చూడని వార్త ఎదురై సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయాడు. శేఖరం జైలునించి పారిపోయి ఈ ఊరు వచ్చాడు. పోలీసుల కంటబడ్డాడు. తప్పించుకుందుకు ప్రయత్నించగా కాల్పులు జరిగాయి. అతను తీవ్రంగా గాయపడగా పోలీసులు హాస్పిటల్లో జేర్పించారు. ప్రస్తుతం కొన ఊపిరితో వున్నాడు.

జగ్గరాజు తన జేబులో ఉత్తరాన్ని బైటకు తీయలేదు. అతను శేఖరాన్ని చూడ్డానికి హాస్పిటల్ కు వెళ్ళాడు. జగ్గరాజు హాస్పిటల్ కు చేరుకునేసరికి శేఖరం చనిపోయా డని తెలిసింది. శేఖరం శవాన్నతను కళ్ళారా చూసి తృప్తిగా, బాధగా నిట్టూర్చాడు.

9

ఏదో పీడకలవు అర్ధరాత్రివేళ మెలకువ వచ్చింది జగ్గరాజుకి. అతనికి విపరీతమైన భయంవేయగా పక్కనే పడుకున్న భార్యను లేపాడు. విసుక్కుంటూ లేచింది సంజీవి.

"దీపం కాస్త పెద్దదిచేయి. నాకు భయంగా ఉంది!"- అన్నాడు జగ్గరాజు.

కలిగిన ఆశ్చర్యం సంజీవి నిద్రమత్తును పోగొట్టింది. హారికేన్ లాంతరువత్తి కాస్త హెచ్చించి—"మీకు భయమేమిటండి" అంది.

"శేఖరం చాలా భయంకరంగా కలలో కన్పించాడు" అన్నాడు జగ్గరాజు. విపరీతమైన భయం కలిగినప్పుడు మనిషి మరీ చిన్నపిల్లవాడిలా ప్రవర్తిస్తాడు. జగ్గరాజిప్పుడు భార్య రక్షణ కోరుతున్నాడు.

సంజీవి కూడా కాస్త భయపడింది. కానీ ధైర్యం చెప్పడంకోసమని "తెల్లారితే మీ పుట్టినరోజు. అనవసరం భయాలు పెట్టుకోక హాయిగా పడుకోండి" అంది.

"రేపు నీ పుట్టినరోజా—అయితే రేపే వస్తాను..." అన్న మాటలు జగ్గరాజుకి వినిపించాయి.

"శేఖరం!" అన్నాడు జగ్గరాజు అప్రయత్నంగా.

"ఏమిటండీ మీరనేది?" అంది సంజీవి. ఈ పర్యాయం ఆమెకూ భయంగా ఉంది.

"ఆ మాటలు విన్నావా?"

"ఏ మాటలు?"

జగ్గరాజు చెప్పాడు.

సంజీవి నవ్వి "అదంతా మీ భ్రమ. మీ నీడను చూసుకుని మీరే భయపడుతున్నారు. నాకు ధైర్యం చెప్పాల్సిన

మగవాళ్ళు మీరు'' అంది.

జగ్గరాజు పడుకు నేందుకు ప్రయత్నించాడు కానీ నిద్ర పట్టలేదు. మరో పది పదిహేను నిముషాల్లోనే సంజీవికి నిద్ర పట్టేసింది. జగ్గరాజు కళ్ళు మూసుకుని కాసేపటూ ఇటూ దొర్లి నిద్రపట్టక కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. ఒక్క సారి అతని నరాలన్నీ బిగుసుకుపోయాయి.

శేఖరం అతని మంచంమీద పక్కనే కూర్చుని జగ్గరాజు వంకే పరీక్షగా చూస్తున్నాడు.

''కళ్ళు తెరిచావా - ఎప్పుడు తెరుస్తావా అని చూస్తు న్నాను. తెల్లవారడానికింకెంతో వ్యవధిలేదు. ఎందరో గొప్పవాళ్ళకు కానీ రాని అవకాశం నీకిస్తున్నాను. అదే నీ చావు నీకు తెలియడం. రేపురాత్రి ఎనిమిది గంటలకు నువ్వు చస్తావు. ఈ చావు నువ్వు తప్పించుకోలేవు. ఎక్కడ దాగున్నా వెతుక్కుంటూ వచ్చి మరీ నిన్ను చంపుతాను. ఈ హత్యాకాండ ఇంతటితో ఆగదు. తరతరాలకీ నీ వంశాన్ని పట్టుకు వేన్నాడుతుంది. నీ వంశంలోని ప్రతి వాడినీ సరిగ్గా ఇరవై అయిదేళ్ళు ఐన రోజు రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు అంతంచేస్తాను.

ఈ విషయం నీ భార్యకు చెప్పు. ఈ విషయం తెలుసు కున్న తర్వాత కొడుక్కు పాతికేళ్ళు వచ్చేదాకా నీభార్య పడే మానసిక క్షోభ నాకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆ తర్వాత మానసిక క్షోభపడే వంతు నీ కోడలిదౌతుంది. అలా తరతరాలు'' శేఖరం వికటంగా నవ్వాడు. ఆ. నవ్వులో అతని ముఖం భయంకరంగా మారిపోయింది చూస్తూండగా అతను అదృశ్యమైపోయాడు.

వెర్రికేక పెట్టాడు జగ్గరాజు. ఉలిక్కిపడి లేచింది సంజీవి.

జగ్గరాజు వణికిపోతూ భార్యకు జరిగినది చెప్పాడు. సంజీవికి ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు. ఆ తర్వాత భార్యాభర్తలిద్దరికీ సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు.

తెల్లవారుతూనే జగ్గరాజు భయాలన్నీ పోయాయి. అతను అనవసరంగా రాత్రి భయపడినందుకు నవ్వుకున్నాడు. పగలు గడుస్తున్నకొద్దీ అతనిలో క్రమంగా ఉత్సాహం పుంజుకుంది.

జగ్గరాజు తలంటిపోసుకున్నాడు. కొత్తబట్టలు కట్టుకున్నాడు. భార్య అతని కిష్టమైన పులిహోర, పాయసం చేసింది. ఇంటికి వేరే ఎవరినీ పిలవలేదు.

రాత్రి ఏడున్నర దాటేక ఎవరో జగ్గరాజు ఇంటితలుపు తట్టారు. జగ్గరాజే స్వయంగా వెళ్ళి తలుపుతీశాడు. సుమారు పద్దెనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు లోపలకి వచ్చాడు.

"నా పేరు సుదర్శనం ఒకసారి లోపలకు రావచ్చా" అన్నాడు.

"సుదర్శనమంటే..."

"సుందర్రావుగారి దివాణంలో పని చేస్తున్నాను. ఇందిర గారు పంపించారు. అర్జంటుగా మీకో సమాచారం చెప్పాలి. అలా పక్కగదిలోకి వెడదాం" అన్నాడతను.

జగ్గరాజు అతన్ని తీసుకుని పక్కగదిలోకి వెళ్ళాడు. తర్వాత సరిగ్గా అయిదునిముషాలకు ఒక భయంకరమైన కేక వినపడింది.

లోపల వంటింట్లో ఉన్న సంజీవి చటుక్కున పరుగెత్తుకు వచ్చింది. ఆమెకు సుదర్శనం కనపడ్డాడు.

"జగ్గరావుగారెందుకో పెద్ద కేకపెట్టి పడిపోయారు" అన్నాడు సుదర్శనం.

"నువ్వెవరు!" అంది సంజీవి.

సుదర్శనం మాట్లాడకుండా అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో బోయాడు.

"ఆగు..." అంది సంజీవి. సుదర్శనం ఆగలేదు.

అతన్ని ఆపడం సంజీవివల్ల కాలేదు. ఆమె త్వరగా పరుగెత్తుకుని పక్కగదిలోకి వెళ్ళింది. అక్కడ జగ్గరాజు చచ్చి పడి వున్నాడు.

జగ్గరాజు గుండె ఆగి చచ్చినట్లు డాక్టరు పరీక్షలో తేలింది.

10

రామదాసు తండ్రిగారి కథ:

రామదాసు తండ్రిపేరు ప్రసాద్. అతను బుద్ధిగా చదువుకునేవాడు. క్లాసులో మంచి మార్కులు వచ్చేవి. ఎంత తిండి తిన్నా మనిషి పీలగా ఉండేవాడు. మనిషి పీలగా ఉన్నా అతనికీ పంతం, పట్టుదల ఎక్కువ.

ప్రసాద్ సాధారణంగా ఎవరిజోలికీ వెళ్ళడు. ఎవరైనా తన జోలికి వస్తే సహించడు. ఇంటర్మీడియట్ రెండో సంవత్సరం చదువుతూండగా అతనికి చంచలతో పెళ్ళయింది. రెండో సంవత్సరం పూర్తి చేసి సెకండ్ క్లాసులో పరీక్ష ప్యాసుకాగానే అతను చదువు మానేశాడు.

చదువు పూర్తయి ఒక ఏడాదివరకూ ప్రసాద్ బాగానే ఉన్నాడు. అతనికి పుత్రోదయంకాగానే బుద్ధి నెమ్మదిగా పెడదారులు తొక్కసాగింది. అయితే ఏ విషయమూ పైకి తేలనిరకం కాబట్టి ఏడాదివరకూ అతని సంగతి బయట పడలేదు.

రోజూ పేకాటకని ఒక స్నేహితుడింటికి వెళుతూండే

వాడు ప్రసాద్. ఒకరోజున అత్తగారు హఠాత్తుగా కళ్ళు తిరిగి పడిపోగా పక్కింటివాళ్ళబ్బాయిని ఆ స్నేహితుడింటికి పంపించింది చంచల. ఆ ఇల్లు తాళం వేసుందని తిరిగొచ్చాడు పక్కింటబ్బాయి. ఈలోగా అత్తగారు తేరుకుంది కానీ రాత్రి పది గంటలకు తిరిగివచ్చిన భర్త—పేకాటలో ఈరోజూ డబ్బు పోయిందనగానే ఆమె మనసులో అనుమానం చోటుచేసుకుని—పేకాట ఎక్కడా దేరని అడిగింది.

"రోజూ అడ్డే చోటేకి!" అన్నాడు ప్రసాద్.

"ఆ ఇల్లు తాళంవేసి ఉందట" అంటూ జరిగింది చెప్పింది చంచల.

ప్రసాద్ తడబడ్డాడు కానీ విషయం చెప్పకుండా మాట దాటించాడు.

భర్త తనవద్ద అబద్ధమాడుతున్నాడని తెలియగానే ఎందుకూ అన్న అనుమానంకూడా దానంతటదే చంచలకు కలిగింది. ఆమె సునిశిత దృష్టి భర్త తప్పునడకడిని గుర్తించేయగలిగింది. ఒకరోజామె స్వయంగా భర్తకు తెలియకుండా అతన్ననుసరించి వెళ్ళింది.భర్త ఏ ఇంటికి వెళ్ళాడో ఆ ఇంటి తలుపులు తట్టింది.

తలుపులు తీసిన ప్రసాద్ భార్యను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె అతన్ని తోసుకుంటూ లోపలకు వెళ్ళి అక్కడున్న వ్యక్తిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

ఆమె తన స్నేహితురాలు లీల!

లీల భర్త త్రాగుబోతు, జూదరి. అతను లీలను పూర్తిగా అలక్ష్యంచేస్తున్నాడు.

ఈ ఇల్లు ప్రసాద్ అద్దెకు తీసుకున్నాడు. అప్పుడప్పుడు

స్నేహితులతో పేకాడుతుంటాడు. లీలదా పక్కల్లే.వాళ్ళ దొడ్లోంచి ఈ ఇంటి దొడ్లోకి రావడం చాలా సులువు. రహస్యంగాకూడా ఉంటుంది.

ఈ వ్యవహారం బయటపడినాక క్షణకాలం మాత్రమే నేరస్థులిద్దరూ భయపడ్డారు. తర్వాత లీల "చంచలా నీకు సంగీతంబాగా వచ్చుకదా – శిక్షణకూ, సాధనకూ రోజూ మీ ఇంటికి వస్తాను" అంది.

లీల లేకపోతే నేను చచ్చిపోతానని ప్రసాద్ అన్నాడు.

ఇంతకాలం గుంభనగా సాగుతున్న వ్యవహారం ఇప్పుడు చంచలకు తెలిసేక ఆగిపోలేదు. సరికదా ఆమె అనుమతితో ఆమె గృహంలోనే జరుగుతోంది.

ఆడదాని అలుసు చూసుకుని తన ఇచ్చవచ్చిన రీతిని ప్రవర్తించే అనేకమంది మగవాళ్ళ లిస్టులో తన కొడుకూ చేరాడని చూచాయగా గ్రహించిన సంజీవమ్మ కోడల్ని పిలిచి తన భర్త ఉదంతం చెప్పింది. అది విని కంపించి పోతూ చంచల ప్రసాద్‌కు వివరించింది.

ప్రసాద్ నవ్వి "ఇద్దరాడవాళ్ళు ఏకమై నన్ను మార్చ డానికి మంచి కథే అల్లారుగానీ – ఎంతకాలమూ లీలేనా – సంగీతానికింకో మంచి శిష్యురాలిని చూడు" అన్నాడు.

11

సాయంత్రం అయిదు గంటల ప్రాంతంలో ప్రసాద్ ఒక్కడూ వరండాలో పడకకుర్చీలో పడుకుని పేపరు చదువుకుంటున్నాడు. ఆ రోజుతనికి ఇరవై అయిదేళ్ళు నిండాయి. పుట్టినరోజు సందర్భంగా ఆ రోజుకతను ఇంట్లోనే ఉండిపోయాడు.

ఎవరో తలుపు తట్టేరు. ప్రసాద్ లేచివెళ్ళి తలుపు

తీశాడు.. ఎవరో అపరిచితుడు.

"నా పేరు సుదర్శనం—లోపలకు రావచ్చా?" అంటూనే లోపల అడుగు పెట్టాడు ఒక పద్దెనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు.

"ఎవరున్నువ్వు?" అన్నాడు ప్రసాద్.

"పేరు చెప్పానుగా. నన్ను లీలమ్మగారు పంపించారు. మీ పుట్టినరోజు కానుకగా ఆవిడ ఒక అపూర్వ విశేషాన్ని పంపించారు" అంటూ జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీశాడు. ప్రసాద్ కుతూహలంగా ఆ ఫోటో వంక చూశాడు. అందులో ఒక అద్భుత సౌందర్యవతి వుంది.

"మీ కిష్టమైన పక్షంలో సరిగ్గా రాత్రి ఏడున్నర కీ అమ్మాయిని తీసుకుని నేను మీ ఇంటికి వస్తాను. మచ్చిక చేసుకునే బాధ్యత మీది" అంటూ అతను జేబులోంచి రెండు పొట్లాలు తీసి ప్రసాద్‌కిచ్చాడు. "ఒక పొట్లంలో తెల్లనిమందు, రెండో దాంట్లో ఎర్రమందు. తెల్లమందు మీ అమ్మగారికివ్వండి. ఆవిడకి ఒళ్ళు తెలియని నిద్ర పట్టేస్తుంది. ఎర్రమందు మీ శ్రీమతి కివ్వండి. అది వేసుకుంటే కదల లేరు, మాట్లాడలేరు" అన్నాడా యువకుడు.

మంత్రముగ్ధుడిలా అవందుకున్నాడు ప్రసాద్. అతనికి ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. రకరకాల అనుమానా లతన్ని వేధిస్తున్నాయి. ఎన్నడూ లేనిది లీల ఇలాంటి ఆఫర్ ఎందుకిచ్చింది?

ఆశ ఆవేశాన్ని పుట్టించింది. ఆవేశం వివేకాన్ని చంపింది. ఏడున్నరయ్యేసరికి సిద్ధంగా వున్నాడు ప్రసాద్. అప్పటికతని తల్లి తెల్లమందు తిని పడుకుంది. అతని భార్య పడకగది మంచంమీద కదలలేని స్థితిలో కూర్చుని వుంది ఉలుకూపలుకూ లేకుండా.

సరిగ్గా ఏడున్నరకు - సుదర్శనం వచ్చాడు - బంగారు బొమ్మలాంటి అమ్మాయిని తీసుకుని. అతను వరండాలో వుండిపోయాడు. ఆ అమ్మాయిని తీసుకుని పడకగదిలోకి వెళ్ళాడు ప్రసాద్. అతను తలుపులు వేస్తుంటే అమాయకంగా అడిగిందామె-"సంగీత పాఠం మీరు నేర్పుతారా? మీ శ్రీమతా."

ప్రసాద్ నవ్వి "నువ్వు వీణలాంటి దానివి. నిన్ను మీటి నీలోంచి రాగాలు పలికిస్తాను" అంటూ ఆమె చేయి పట్టుకున్నాడు. అప్పటికతని ఉద్దేశ్యం అర్థమైనదానిలా "లీల నన్ను మోసంచేసిందా" అందామె అతన్ని విదిలిస్తూ. జరిగినదంతా ఆమెకు వివరించి "లీల నాకోసం నిన్ను పంపింది. నన్ను కాదనకు..." అంటూ ప్రసాద్ ముందడుగువేశాడు.

చంచలకంతా కనబడుతోంది. అన్నీ వినబడుతున్నాయి. కానీ అసహాయురాలిలా ఆమె కళ్ళముందుజరిగే ఘోరాన్ని చూస్తూ వుండిపోయింది.

చంచలకిప్పుడా అమ్మాయి కనబడడంలేదు. ప్రసాద్ మాత్రమే కనబడుతున్నాడు. అతనామెకు ఇప్పుడడ్డంగా వుండడం అందుక్కారణమయుండవచ్చు.

వున్నట్లుండి కెవ్వుమన్న కేక — "అస్థిపంజరం" అన్న మాట చంచలకు వినపడ్డాయి.

ప్రసాద్ నిలువునా నేలకూలాడు. చంచల ఆశ్చర్యపోయింది. అతని ముందుండవలసిన అమ్మాయక్కడ లేదు.

హఠాత్తుగా చంచలలో చలనం వచ్చింది. ఆమె కదిలి భర్తదగ్గిరకు వెళ్ళింది.

ప్రాణం అప్పుడే పోయిందేమో తెలియదుగానీ-డాక్టరు వచ్చిచూసి అతను మరణించాడని చెప్పాడు. గుండె

అగడంవల్ల మరణం సంభవించిందని డాక్టరు అన్నాడు. సుమారు ఎనిమిది గంటల ప్రాంతాల అతని మరణం సంభవించినట్లు డాక్టరు భావించాడు.

కోడలినోట సంజీవమ్మ అన్నీ విని – "సుదర్శనం పేరు నాకు బాగా గుర్తుంది. ఆయన ప్రాణాలు తీసింది వాడే. వాడు మనిషయ్యుండడు. అస్థిపంజరం అని ప్రసాద్ అరిచేడంటే – చివరక్షణాల్లో ఆ అమ్మాయి వాడికలా కనిపించివుండాలి. దెయ్యం ఆయనకు చెప్పనే చెప్పింది – ఇరవై అయిదేళ్ళు నిండిన రోజున రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు మీ వంశంలోని ప్రతి ఒక్కడిని అంతంచేస్తానని. అలాగే జరిగింది. వ్యవహారం చూస్తుంటే రామదాసుకూడా మనకు దక్కడనిపిస్తోంది" అంటూ ముందు కళ్ళనీళ్ళొత్తుకుని తర్వాత బావురుమని ఏడ్చేసింది.

12

రామదాసు కథ :

సరిగ్గా ఆ రోజున రామదాసుకు పాతికేళ్ళు నిండాయి. ఇదే ఆఖరి వేడుకన్న భావం సంజీవి ముఖంలో స్పష్టంగా కనబడుతోంది. చంచల ముఖంలో వేదనవుంది. లక్ష్మీనరసు మాత్రం ధైర్యంగావుంది.

"నిజం చెప్పాలంటే మీ నాన్నగారూ, తాతగారు హీనులు. చేయరాని పాపాలు చేశారు. వాళ్ళు చేసిన పాపాలే వాళ్ళని కబళించివేశాయి. దానికి ఈ ముసలాళ్ళిద్దరూ దెయ్యాల కథను జోడించారు. నిజంగానే దెయ్యాలుండి అవి మిమ్మల్ని చంపాలని వస్తే అప్పుడు వాటికి దేవుడే ఎదురెళ్ళి చంపేస్తాడు. మనుషుల్లో మీలాంటి వారు నూటికీ కోటికీ ఒకరుంటారు. మీలాంటి

వాళ్ళకు మీ పూర్వీకులకు వచ్చిన విధంగా చావురాదు. రావడానికి వీల్లేదు'' అంది లక్ష్మీనరుసు.

రామదాసుకూడా ధైర్యంగానే వున్నాడు. కానీ తన శత్రువు మనిషికాదని తెలియడంవల్ల కాస్త బెంగగా వున్నాడు.

ఈ రోజతను ఇల్లు కదలలేదు. సాయంత్రం అయిదు గంటలవేళ అతను లక్ష్మీనరుసుతో కబుర్లాడుతుండగా ఎవరో తలుపుతట్టారు. రామదాసు స్వయంగా వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

సుమారు పద్దెనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు అక్కడ నిలబడి వున్నాడు. అతను రామదాసు పక్కనవున్న లక్ష్మీనరుసు వంక గుచ్చి గుచ్చిచూస్తూ "నేను మీతో అయిదు నిమిషాలు ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి చాలా ముఖ్యమైన విషయం'' అన్నాడు.

ఆ కుర్రాడిలో ఏదో ఆకర్షణవుంది. రామదాసు అతన్ని లోపలకు రమ్మన్నాడు. లక్ష్మీనరుసు అక్కణ్ణించి పక్క గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

"నా పేరు సుదర్శనం'' అన్నాడా యువకుడు.

రామదాసు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆ యువకుడు జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీసి రామదాసు కందించాడు. అందులో మూర్తీభవించిన సౌందర్య దేవతలా వున్న అమ్మాయి వుంది.

"చాలా పొగరైన పిల్ల. కానీ మీవంటి వాళ్ళను చూస్తే లొంగిపోతుందని నా ఉద్దేశ్యం. మీకభ్యంతరం లేకుంటే రాత్రి ఏడున్నరకి పిల్లను మీ యింటి దగ్గర వదిలి పెడతాను...''

"నువ్వు నేదేమిటో నాకర్థంకావడంలేదు. నాకు వివాహమైంది. ఇందాకా నువ్వు నా పక్కన చూసినావిదే నా భార్య" అన్నాడు రామదాసు చిరాగ్గా.

సుదర్శనం నవ్వాడు "నాకు తెలుసు. అయినా ఫరవాలేదు. మీ ఇంట్లోవాళ్ళు మీకడ్డురాకుండా చేయగల ఉపాయం నాకు తెలుసు. ఇది బంగారు అవకాశం..."

"నాకక్కర్లేదు. నువ్వు బయటకు వెళ్ళు" అన్నాడు రామదాసు కోపంగా.

సుదర్శనం సూటిగా రామదాసువంక చూశాడు. ఆ చూపులు తట్టుకోలేకపోయాడు రామదాసు.

"సరే అయితే నేను బయటకు వెడుతున్నాను. మీరూ నాతో బయటకు రండి" అన్నాడు సుదర్శనం.

అప్రయత్నంగా లేచి నిలబడ్డాడు రామదాసు. మంత్రముగ్ధుడిలా అతన్ననుసరించాడు.

13

"ఇదీ నేనన్న ఇల్లు" అన్నాడు సుదర్శనం.

రామదాసు మాట్లాడలేదు. అతన్ననుసరించాడు. ఇద్దరూ లోపలకు వెళ్ళాక తలుపులు వేశాడు సుదర్శనం.

"నేనిప్పుడే వస్తాను అలా కుర్చీలో కూర్చుని ఆ పక్కనున్న పుస్తకాలు చదువుతూ వుండండి" అన్నాడు సుదర్శనం.

రామదాసు పుస్తకాలందుకున్నాడు. కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సుదర్శనం అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

అవి రెండు పుస్తకాలు. ఒకదాని నిండా కథలున్నాయి. రెండో దాని నిండా ఫోటోలున్నాయి. కథలన్నీ ఒళ్ళు వేడెక్కించే సెక్సు కథలు. ఫోటోలన్నీ

మతులుపోగొట్టే సెక్సుఫోటోలు.

రామదాసు కవి నచ్చలేదు. కానీ తీసుకెళ్ళి భార్యకు చూపించాలని వుంది. అతను రెండింటినీ కుర్చీకి ఎదురుగా వున్న బల్లమీద పడేసి చిరాగ్గా ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చు న్నాడు. సుమారు అర్థగంట తర్వాత కాబోలు అడుగుల చప్పుడైతే తలెత్తిచూశాడు.

ఆమెకు ఇరవైఏళ్ళుంటాయేమో. చూడ్డానికి అందానికి మరో పేరులావుంది. నవ్వుతూ అతన్ని పలకరించి "మీ పేరేనా రామదాసుగారు. తమ్ముడు తీసుకువస్తానన్న వ్యక్తి మీరే అయుండాలని అనుకుంటాను" అంది.

రామదాసు నమస్కారం చేసి "సుదర్శనం మీ తమ్ముడా?" అన్నాడు.

"అవును. ఈ ఇంట్లో మేమిద్దరమే వుంటున్నాం. వాడిప్పుడే దొడ్డిదారిన బయటకు వెళ్ళాడు. రావడానికింకా చాలాసేపు పట్టవచ్చు" అందామె.

"మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు రామదాసు.

ఆమె మాట్లాడలేదు. కానీ ఎదురుగా బల్లమీది పుస్త కాలు తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ—"చదివారా ఇవి!" అంది.

"అవి చదవదగిన పుస్తకాలు కావు" అన్నాడు రామ దాసు ఇంకో వైపుగా చూస్తూ.

ఇద్దరిమధ్యా ఒక పావుగంట సేపు సంభాషణ నడి చింది. రామదాసు కాస్తే ఉత్సాహంగాలేదు. అతను లేచి నిలబడి "నన్నిక్కడికి ఎందుకు తీసుకువచ్చారో నాకు తెలియదు. మరి నేను వస్తాను" అన్నాడు.

ఆమె అతన్ని చేయిపట్టుకుని ఆపి "ప్లీజ్ — వెళ్ళవద్దు.

ప్రతిరోజూ ఏడున్నరకూ ఎనిమిదికీ మధ్య ఒక దొంగ వెధవ వస్తున్నాడీ ఇంట్లోకి. ఎలా వస్తున్నాడో తెలియదు. కానీ వాడు నన్నూ నా తమ్ముణ్ణీ కూడా ఏడిపిస్తున్నాడు. తరతరాలుగా మీ వంశం వారు సాహసికులట. మాకు వాడి పీడ వదిలిస్తారని మిమ్మల్ని పిల్చుకువచ్చాడు. మమ్మల్ని వాడి బారినుంచి రక్షిస్తే మీకేం కావాలంటే అదిస్తాం" అంది.

రామదాసు ఆగిపోయాడు. సుదర్శనం తన యింటికి వచ్చి తన అక్కయ్య ఫోటో చూపించడంలోని ఆంతర్యం బోధపడింది. తను తప్పక వీళ్ళకు సహాయం చేయాలను కున్నాడు.

సుమారు పది నిముషాలు గడిచేక సుదర్శనం వచ్చాడు' "క్షమించాలి. చాలా ఆలశ్యమైపోయింది" అన్నాడు.

రామదాసు మాట్లాడకుండా నవ్వాడు. అతనికి పరిస్థితి ఏమీ అర్థంకావడంలేదు. కానీ అక్కణ్ణించి వెళ్ళలేక పోతున్నాడు.

సుదర్శనం స్వరం తగ్గించి "అక్కయ్య చెప్పేవుంటుంది మీకు. ఆ దొంగాడెలావస్తున్నాడో తెలిసిపోయింది నాకు. ఇందాకట్నుంచీ నేను దొడ్డికాపలా కాస్తున్నాను. అయిదు నిముషాల క్రితం వాడు కాంపౌండ్ వాల్ దూకి దొడ్లో ప్రవేశించాడు. తర్వాత బాత్రూం ప్రాంతంలో క్షణంపాటు తచ్చాడాడు. ఆ తర్వాత బాత్రూంకున్న చిన్న కిటికి తలుపులు బయటికి లాగాడు. అవి సాధారణంగా మేము గడియవేయం. అవి వెంటిలేషన్ గురించి ఉద్దేశించినవి. వాడా కిటికీలోంచి బాత్రూంలోనికి దిగాడు.

నేను వెంటనే ఏం చేశానంటే ఒక రబ్బరుపాము నా

వెంటిలేటర్ దగ్గర పెట్టాను. వాడు మళ్ళీ పారిపోవాలంటే ఆ పామును చూసి భయపడతాడు. అది అచ్చం నిజం లాగే వుంటుంది. ఆ తర్వాత క్షణాలమీద లోపలకు వచ్చి బాత్రూం తలుపు బయట గడివేశాను. ఆ తలుపు ఎప్పుడూ దగ్గరకు వేసివుంటుంది. అంచేత నేను బయట గడియపెట్టినట్లు వాడికి తెలియదు. ఓ గంటో, అరగంటో పోయాక ఇంట్లోకి దూరవచ్చునని వాడనుకుంటూండవచ్చు. ఇప్పుడు మీరు వాడిదగ్గర కెళ్ళాలి. నేను మాత్రం రాను. వాడంటే నాకు చాలా భయం'' అన్నాడు.

రామదాసు చటుక్కున లేచాడు. ''బాత్రూం ఎక్కడుందో చూపించు'' అన్నాడు. సుదర్శనం అతన్ని తీసుకు వెళ్ళి బాత్రూం చూపించి అక్కణ్ణించి వెంటనే వెనక్కు వెళ్ళిపోయాడు.

రామదాసు క్షణం తటపటాయించాడు. ఆ గదిలో ఉన్నవాడు గోడదూకి, వెంటిలేటరు ద్వారా బాత్రూంలో దూరాడు. వాడిదగ్గర తప్పక ఏమైనా ఆయుధాలు వుండవచ్చు. కానీ వాటిని ఉపయోగిస్తాడా?

మొండిధైర్యం తెచ్చుకుని రామదాసు తలుపు గడియ తీసి బార్లా తెరిచి లోపలి దృశ్యం చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

లోపల దొంగాడెవడూ లేడు. సుదర్శనం అక్కయ్య తను విప్పిన బట్టల్ని హేంగర్‌కి తగిలించి షవర్ దగ్గరకు వెడుతోంది, దీపపు కాంతిలో ఆమె బంగారు మేనిఛాయ మెరుస్తోంది. తనతో కొద్ది క్షణాల క్రితం మాట్లాడిన ఆ అద్భుత సౌందర్యం ఇప్పుడిలా నగ్నంగా దర్శనమిస్తుందని రామదాసు అనుకోలేదు.

"ఎవరది?" అంటూ ఆమె చటుక్కున రామదాసు వైపు తిరిగింది.

"సారీ..." అని రామదాసు చటుక్కున అక్కణ్ణించి కదిలాడు. రామదాసుకు సుదర్శనంమీద పీకలదాకా కోపం వచ్చింది. ఆ కోపంతో అతను సుదర్శనం దగ్గరకు వచ్చి కాస్తదురుసుగానే మాట్లాడాడు.

సుదర్శనం, రామదాసువంక అదోలా చూసి "కావాలని నేనలా చేశాననుకుంటున్నారా అసలు అక్కయ్యను ఎవడో వెధవనించి రక్షించడానికి మిమ్మల్ని తీసుకు వచ్చిన నేను ఇంకోలా చేస్తావని ఎందుకనుకుంటున్నారు? ఈ ఇల్లు చాలా పెద్దది. నేను గడియపెట్టేలోగానే వాడింకో గదిలోకి దారి తీసినట్లున్నాడు పదండి, ఇద్దరం కలిసే వెడదాం" అన్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి ఓ పావుగంటకు పైగా కొన్ని గదులు వెతికాక "మీరామూల గదులు రెండింట్లో వెతకండి నేనీమూల గదుల్లో వెదుకుతాను" అన్నాడు సుదర్శనం. రామదాసు అటువెళ్ళాడు.

ఆ మూల రెండు గదులున్నాయి. మొదటిగదిలో ఏమీ విశేషం కనబడలేదు. కానీ రెండో గదిలో రామదాసుకు మళ్ళీ అవాంఛనీయ పరిస్థితి ఏర్పడింది.

గదిలో బల్బు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతోంది.సుదర్శనం అక్కయ్య నిలువుటద్దం ముందు నిలబడి ఉంది. ఆమె ముందు నాలుగైదు రకాల చీరలున్నాయి. ఒకొక్కటే ఒకసారి మీద వేసుకుని చూసుకుంటోందామె. ఇంకా ఏ చీరా ఆమెకు నచ్చినట్లు లేదు. అద్దంలో కనపడుతున్న ఆమె నగ్నశరీరం ఆ విషయాన్ని రామదాసుకు చెప్పింది.

అతను కళ్ళు మూసుకుని అక్కణ్ణించి బయటపడ్డాడు.

సుదర్శనం ఇంకా ఇందాకా తాము కూర్చున్న చోటికి రాలేదు. బహుశా ఇంకా వెతుకుతున్నాడేమో.

పరిస్థితి చాలా అయోమయంగా ఉంది రామదాసుకు. తనిక్కడికి ఎందుకు వచ్చాడో—ఇప్పుడు జరుగుతున్నవన్నీ ఎందుకు జరుగుతున్నాయో అర్థంకావడంలేదు. అతను తల పట్టుకుని కూర్చున్నాడు. బుర్ర సరిగా పనిచేయడంలేదు.

ఎప్పటికీ సుదర్శనం రాకపోవడంచూసి అతను విసుగ్గా ఒక్కసారి టైము చూసుకున్నాడు. ఏడున్నర కావస్తున్నది.

కొద్ది సెకన్ల తర్వాత—కెవ్వుమన్న కేక వినిపించింది. అది ఒక స్త్రీ కంఠం. సుదర్శనం అక్కయ్యే అయుండాలి.

రామదాసు హడావుడిగా పరుగెత్తాడు. దాల్లో ఒక గోడ మూలగా మనిషి మూలుగు వినిపించిందతనికి. దగ్గరకు వెళ్ళి చూడగా అతను సుదర్శనం. కాళ్ళు చేతులూ ఎవరో కట్టేశారు.

సుదర్శనం నీరసంగా మూలుగుతూ — "ముందు వెళ్ళి అక్కయ్యను రక్షించండి. మీరు వచ్చేరని ఆ దుర్మార్గుడన్నింటికీ తెగించినట్లున్నాడు..." అన్నాడు.

మళ్ళీ — "కెవ్వ"మన్న కేక వినపడింది. రామదాసు చటుక్కున పరుగెత్తాడు. ఆ కేక డ్రస్సింగ్ రూంలోంచి వస్తోంది. అతనా గది చేరుకునేసరికి దృశ్యం చాలా ఘోరంగా వుంది. గోడకు జారగిలపడి రెండు చేతులూ జోడించి దణ్ణం పెడుతూందామె. ఆమెను సమీపిస్తున్నాడో యువకుడు.

రామదాసు చటుక్కున వెళ్ళి ఆ యువకుణ్ణి పట్టుకుని లాగి గడ్డంమీద గట్టిగా బలంగాగుద్దాడు. దీనికి తయారుగా లేని ఆ యువకుడు క్రింద పడిపోయాడు.

"నన్ను రక్షించండి_" అంటూ ఆమె రామదాసును సమీపించి అతన్ని వాటేసుకుంది.

"మీకేమీ భయంలేదు" అంటూ ఆమెను విడిపించుకున్నాడు రామదాసు.

ఆ యువకుడు నెమ్మదిగా సర్దుకుని లేచి మెరుపు వేగంతో రామదాసు పొట్టలో గుద్దేశాడు. రామదాసు పొట్ట చేత్తో పట్టుకుని మెలికలు తిరిగిపోతూ నేలమీద పడ్డాడు. ఆమె పరుగెత్తబోయింది. అతను పైటకొంగు చేజిక్కించుకున్నాడు. లేడిలా ఆమె పరుగెడుతూంటే పులిలా అతను లంఘిస్తున్నాడు. రామదాసు తేరుకుని లేచే సరికి ఆమె ఇంచుమించు వివస్త్ర అయింది. అతనికి పూర్తిగా లొంగిపోయేలా వుంది. ఆమె ఒంట్లో ప్రతిఘటించే శక్తి వున్నట్లు లేదని తెలిసిపోతోంది.

రామదాసులో కోపం పెరిగింది. ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుంది. అతనా యువకుణ్ని సమీపించి పిడిగుద్దులు గుద్దాడు. క్షణం వదలకుండా అందినచోటల్లా కొట్టడం ప్రారంభించాడు. అతని దెబ్బలకా యువకుడు తట్టుకోలేక _ రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించి "చూడు మిస్టర్ నన్నేం చేయకు. దీన్ననుభవించాలని నాకు చాలా కోరికగా వుంది. నా కోరిక నెరవేరనిస్తే నీకు రెండు లక్షలిస్తాను. కావలిస్తే ముందుగా నువ్వే దీన్ననుభవించి ఆ తర్వాతనే నాకు వదిలేయ్. నేను నీ కడ్డురాను. ఇంక కొట్టకు..." అన్నాడు.

ఆమెకూడా అతన్ని సమీపించి _ "రామదాసుగారూ_ మీలాంటి ఉత్తముడిని నేను చూడలేదు. మీకు నా సర్వస్వం అర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఈ క్షణం నుంచీ నేను మీదాన్ని" అంది.

రామదాసు ముఖం గంభీరంగా ఉంది "చూడమ్మా_

నాకు వివాహమైంది. లక్షణంగా కాపురం చేసుకుంటు న్నాను. నువ్వు నాకు చెల్లెలి లాంటిదానివి. నీకేవిధమైన భయంలేదు. ఈ దుర్మార్గుణ్ని పోలీసులకు అప్పజెప్పేద్దాం. ఆ తర్వాత నీకుతగ్గ వరుణ్ని నేనే స్వయంగా వెతికితెచ్చి పెళ్ళి చేస్తాను'' అన్నాడు.

ఆ మాటలు వింటూనే ఆ యువకుడు అక్కణ్నించి పరుగెత్తాడు. అతన్ని పట్టుకుందామని తనూ లేవబోయాడు రామదాసు. కానీ ఆమె అతన్ని వారించి "పోనీయండి. వాడు పారిపోతున్నాడు. ఏవిధంగానూ తనకు నేను దొరకనని తెలిసి వాడు వెళ్ళిపోతున్నాడు. బహుశా ఈ దరిదాపులకు మళ్ళీ రాడనుకుంటాను..." అంది.

"నువ్వు వెళ్ళు బట్టలు కట్టుకో చెల్లాయ్'' అన్నాడు రామదాసు. ఆమె అదోలా అతనివంక చూసి అక్కణ్నించి కదిలింది. రామదాసు వెళ్ళి సుదర్శనం కట్లు విప్పాడు. సుదర్శనం రామదాసు పాదాలమీద వాలిపోయి "నన్ను మీరు క్షమించాలి'' అన్నాడు.

"ఎందుకు?''

"అరుంధతి అనబడే అమ్మాయిని శేఖరం వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. కానీ మీ తాతగారు మిత్ర ద్రోహం చేసి అరుంధతి బ్రతుకు అధోగతిపాలు చేశారు. శేఖరం మీ వంశంమీద పగబట్టినా పగతీరకుండానే జైలు పాలై చనిపోయాడు.

అయితే శేఖరం పగ మీ వంశంలోని దుర్మార్గత్వం మీదనే కానీ మీ వంశంలోని మనుషులమీద కాదు.

మీ నాన్నగారిని, తాతగారిని చంపినవిధంగా మిమ్మల్ని చంపడం కుదరదని_ఫొటో చూసి మీరు చలించనప్పుడే తెలిసింది. అయినా మిమ్మల్ని క్కడికి తీసుకువచ్చి పశువులా

మీరు మారడాని కవకాశాలు సృష్టించాను. కానీ మీరు ఈ క్షణందాకా కూడా మనిషిలాగే మసలిగారు. మీరు సామాన్యులు కారు. మానవజాతికే ఆదర్శమైన మీరు మీలాంటి సంతానాన్ని కని మంచి పౌరుల్ని తయారు చేయాలి. ఇంక మీరు వెళ్ళిరండి..'' అన్నాడు సుదర్శనం.

రామదాసు ఆశ్చర్యంగా చూసి ''కావచ్చు. కానీ మీరు నేరసులు. చట్టాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకోవడం నేరం. మా తాతగారినీ నాన్నగారినీ హత్యచేసిన నేరానికి...'' అన్నాడు.

''నన్ను మీరు నేరసుడిగా భావిస్తే రేపు నేనే మీ ఇంటికి వస్తాను. పోలీసుల కప్పగిద్దురు. కాని ప్రస్తుతానికి వెళ్ళండి'' అన్నాడు సుదర్శనం. ఆమాట చాలా గంభీరంగా ఏదో ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లుగా ఉంది.

రామదాసు మారు మాట్లాడకుండా అక్కణ్ణించి కదిలాడు.

14

రామదాసు ఇల్లు చేరేసరికి ఎనిమిదిన్నర దాటింది. అతని బామ్మ ఏదో ఫోటో దగ్గర నిలబడి ధ్యాన నిమగ్నురాలై ఉంది. అతని రాక ఇంటిల్లపాదినీ ఆనందాబ్ధిలో ఓలలాడించింది. చంచల కళ్ళమ్మట ధారగా ఆనంద బాష్పాలు కారాయి.

''మీరు వస్తారని నాకు తెలుసు. మంచివాళ్ళకు దేవుడు ద్రోహం చేయడు'' అంది లక్ష్మీనరుసు.

''అరుంధతి తల్లి నా ప్రార్థన నాలకించింది'' అంది బామ్మ.

అప్పుడే బామ్మ దగ్గిరున్న ఫోటో రామదాసు నాకర్షించింది. ''ఎవరు బామ్మా-ఈ ఫోటోలో ఆవిడ...''

అన్నాడతను.

"మన వంశానికి శాపం ఇచ్చిన అరుంధతి" అన్నాడు.

రామదాసు కళ్ళు తిరిగిపోయాయి. "ఈమెను నేను ఒక అరగంట క్రితమే చూశాను" అన్నాడు.

బామ్మ ఆశ్చర్యపోయింది. ఆ తర్వాత పాత ఫొటోలు తిరగేసి చూసి-రామదాసు ఆశ్చర్యకరమైన విషయాన్ని గ్రహించాడు. ఆ రాత్రి తనే అమ్మాయినైతే శాపాదేవో ఆమె అచ్చం అరుంధతిలాగుంది. ఆమె నెవర్నించి శాపాదేవో అతను శేఖరం లాగున్నాడు. సుదర్శనం మాత్రం ఎవరో తెలియలేదు.

తనకు జరిగిన అనుభవాన్ని విశదీకరించి ఇంటిల్లపాదికీ చెప్పాడు రామదాసు.

అంతావిని బామ్మ "అవన్నీ దయ్యాలే అయుంటాయి. నువ్వు దడుసుకుని ప్రాణాలు కోల్పోతావేమోనని అవి నీకు నిజం చెప్పలేదు. నా చిట్టితండ్రి పెద్ద పరీక్షకే తట్టుకుని వచ్చాడు" అంది.

లక్ష్మీనరసు ముఖంలో అటువంటి భర్తను పొందగలిగానన్న గర్వం స్పష్టంగా కనపడింది.

చంచల ముఖంలో రవంత బాధ కనపడింది.

ఆమె బహుశా తన భర్తను తల్చుకుంటున్నట్లుంది.

ఆ మర్నాడతను విచారించగా తను రాత్రి వెళ్ళిన భవనం ఒక సంపన్నుడిదనీ ఆయన ఏదో విలాసయాత్రకని వెళ్ళగా గత పదిహేను రోజులుగా తాళం పెట్టబడి వుందనీ తెలిసింది. సుదర్శనం మాత్రం మళ్ళీ అతనికి కనపడలేదు.

—: ఐపోయింది :—